

[Miljøministeren]

se fremskridt så hurtigt som muligt. Fællesskabet ville fortsat søge at udvikle konstruktive løsninger, som vil forbedre Paris-kommissionens arbejde.

3.10. Den svenske delegation modtog med glæde EFs udtalelse. Den mindede om den norske og den svenske delegations bekymring, der var kommet til udtryk ved kommissionens syvende møde, over den uklare situation med hensyn til EFs kompetence i forhold til de individuelle medlemslande. Dette havde medført vanskeligheder for Pariskommissionens beslutningsproces. Den norske og den svenske delegation havde understreget vigtigheden af, at de kontraherende parter bibeholdt effektive midler til at udføre deres forpligtelser i henhold til Pariskonventionen. Den norske og den svenske delegation var stadig bekymrede, men anså det for positivt, at der inden for Fællesskabet blev gjort anstrengelser for at løse problemerne, og håbede, at man snart ville finde en løsning. Disse delegationer understregede, at de ikke ønskede at blande sig i interne fællesskabsproblemer.

3.11. EF-repræsentanten takkede den norske og den svenske delegation for deres forstående reaktion. Som svar på et spørgsmål understregede EF-repræsentanten den vigtighed, man i Fællesskabet tillægger Pariskommissionens tekniske diskussioner. Man ønskede ikke at forhindre ideernes frie udvikling inden for det tekniske område, og EF ville være villig til at samarbejde fuldt ud i sådanne diskussioner.

Spm. nr. S 426

Til *industriministeren* (17/12 86) af:

Arne Jensen (S):

»Vil ministeren være indstillet på at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal have til opgave at undersøge de maritime nødradiosystemers effektivitet?«

Begrundelse

De søfarendes organisationer har gentagne gange over for Direktoratet for Statens Skibstilsyn påvist, at de begrundelser, der gives for at yde dispensation fra sikkerhedskonventionens bestemmelser om radiotelegrafi i danske skibe, er uholdbare.

Organisationerne har anmodet om, at der måtte blive foretaget egentlige, objektive vurderinger af de respektive nødradiosystemers effektivitet, før man besluttede sig for fravigelser af gældende forskrifter, men Statens Skibstilsyn har afvist sådanne rimelige ønsker.

En arbejdsgruppe med deltagelse af alle relevante parter kan sikre fremskaffelse af et vigtigt materiale, der vil kunne dokumentere de forskellige nødradiosystemers evne til at yde assistance i kritiske situationer på havet. En sådan undersøgelse vil danne det bedste grundlag for at træffe beslutninger om omfanget og kvaliteten af de nødradiosystemer, som danske skibe skal iagttage i såvel danske som tilstødende farvande.

Svar (6/1 87):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Kravene til danske skibes udrustning med radioudstyr hviler i al væsentlighed på Den Internationale Konvention om Sikkerhed for Menneskeliv på Søen (SOLAS) samt på de i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) i tilslutning til konventionen vedtagne anbefalinger og fortolkninger.

SOLAS foreskriver for lastskibe i international fart over 300, men under 1.600 tons, at skibene skal være udrustet med radiotelefonstation. For lastskibe over 1.600 tons samt for passagerskibe foreskriver SOLAS, at skibene skal være udrustet med radiotelegrafstation. Konventionen indeholder bestemmelser, der tillader de enkelte lande på nærmere vilkår helt eller delvis at fravige bestemmelserne.

Flere lande, først og fremmest Norge og Sverige, men i de seneste år også Storbritannien og Vesttyskland, har tilladt skibe i Nordsø- og Østersøfart at erstatte en krævet radiotelegrafstation med en radiotelefonstation. På det seneste er tilsvarende tilladelser også givet til skibe i fart på Middelhavet.

I 1986 vedtog IMOs søsikkerhedskomiteé enstemmigt en anbefaling om anvendelse af moderne kommunikationsteknologi som hel eller delvis erstatning for det i SOLAS krævede udstyr. Af anbefalingen fremgår bl.a., at skibe kan tillades at gå i fart i Nord- og Østersøen med en nærmere angivet udstyrs-sammensætning, der ikke omfatter radiotelegrafi.